

10

Ejuflika

Namnsdags=

och

Kärleksvisor

för ungdom

och

Utmärkt wacker sjömansång.

Till tryck bekostade

af

G. Maltonen.

Accidenstryckeriet Suomi Tammerfors 1884.

— Pris: 15 penni. —

Sida Damin

Sjunges som: "Jag stod nu uppå högan berg,, o. s. v.

1. Om morgon tidigt utvandrande
Intwid solens sköna uppgång;
Begifwande mig till lundene
Ut bland med blommorna mång.
2. Der hörde jag min älskwärde
Så ljustligt sjungande
Och minom ju den ömmaste
Förwänligt spelande.
3. Det väckte i mitt hjerta nu
En kärlek brinnande,
Samt glädje obefristlig ju,
My håg och böjelse.
4. Såsom stjernorna på himmelen
De ungas tankar är,
Ej kunna de rätta wandringen
Under sin lefnad här.
5. Men hör nu unga wännen min
Fäst på ditt minne du;
Döpselsförbundet å namnsdag din
Det dyrbarast är dig ju!
6. Ordna ditt bord såwidt du kan
Och rummet uppsnygga!
Det är förty din heder sann
Samt lifwet ditt förskönar.
7. Nu din namnsdag behedrande
Wår unge sagre wän;
Och dig som är bland skönaste
Utskönska wi äfwen.

8. Att wäcka dig wi komme är
Med wår lilla wakra sång,
Uppå din ljustwa namnsdag här,
Om aldrig till antalet mång.
9. Men hoppas wi om förlåtelse,
Att wi nu fördrifta kom,
Och din morgonsömn den sötaste
Af oss blef störd med wårt tal!
10. Mycket bereste äro wi
Under denna wårans färd;
En land och sjö passerat förbi
Men ej funnit hamnen önskwärd.
11. Ej lifsom egen käraste
Finnes någon i werlden wid,
Hwilken gör lifwet mer skönare
En hwad blomman på markens stig.
12. Som morgonen så ljustlig är
Och qwällen skön att se!
Skönare är min ömmaste
Med kinder blomstrand.
13. Nu du min wän den älskwärde
Förglöm dock aldrig mig,
Då jag mitt hjerta redbare
Allaredan upplåtit åt dig.
14. Solen som uppgår att lysa
Och sänker sig åter ner;
Förgät du aldrig att älska
Den trogna du i lifwet här ser.
15. Och sången wi skall sjunga
Rundtomkring året nu

Dertill du jemväl får lyfna
Tills nästkomna året ju.

16. Nu denna sång afflutande
Och önskom lycka dig!
Ett ömt farväl dig lemnande
Som war så kär åt mig.

Sjunges som: På Finlands snöbetäckta strand o. s. v.

1. Nu ett år förslutet har
Af din sköna ungdomstid,
:: Och namnsdag din, den ljusnat klar
Som wi nu fira will.
2. Som blomman sköna växande
Du nu förflinad är;
:: Som ros på marken glänsande
Din ungdom jemförd här.
3. Ack! Herre du som mild af nåd
Dig alltid detta gif:
:: Att du må wika de ondas råd
Och wäl beskyddad blif.
4. Att ej din ros förwifna må
Bland sorger mystiske;
:: Och skönhet ej förgångne få
Under bekymren dystaste.
5. Men i ålder nåd uppväxe du
Uti Herren blomstrande,
:: Och ledd af huset grönska ju
Allt ewigt fröjdande.
6. Wi lycka och wälsignelse
Nu å din namnsdag få

:: Alle gladt till önskan
Din födelsedag har så.

7. Behedrande wi sjungande
Nu denna sångene,
:: Afflutande med förtäljelse,
Må wäl du ömmaste.

Första.

Sjunges som: „Albert och Maria”.

1. Hör du min albra ömmaste
Kom nu blott till mig;
Min wän, du är den skönaste,
Mitt hjerta saknar dig.
Såsom solen strålar
I des blänkande purpursten,
Mitt hjerta föremålar
Dig som en fruktbar gren.
2. Lifsom forsar brusa
Och strömmar starkaste,
Mitt hjerta will beprisa
Att alltid dig få se.
Jag uti mina ungdomstider
Bör söka mig en wän;
Ty ensam ju förblifwer
Tiden få ledsam än.
3. Min wän jag efterfökte
Bland främmande menniskom
Och i fjerran länder aflägsne
Jag warit resandom.
Såsom wågorna i hafwet
Af vinden ju bortdrifs,

Äfvenså menfliga lifwet
På lika sätt förtrifs.

4. Jag varit alltid gläder
Medan jag än war ung,
Som vårens blommor sköna
Och hägget i en lund.
Icke vill jag förja
Och tiden begråta;
Ty att öfverflödigt förja
Gör dagarna långa.

Andra.

*Sjunges som: En morgon skön har randats å halfön
Balkan.*

1. Från hafwet jag kommit till stranden
Att helsa uppå dig,
Då med den glada handen
Du emottog ju mig.
2. Ack mig som barn af mamma
Om icke jag födder war,
Gj något af kärlekens sjuka
Jag ej wetat af.
3. O du min wän den hulde
Wi hade ju så glada da'r,
Men om wi skilda bleswe
Wore det så bittra drag.
4. Ack wännen min den bästa,
Öfvergif du icke mig,
Ty jag ej i mitt hjerta
Kan nånsin glömma dig.
5. Jag fitter i min ängslan
Och beskådar stjernerne,

Med långa stunders fängslan
Efter dig suckunde.

6. Jag minnes ju den tiden
Då wi sammanträffades,
Och saknar än den orten,
Der wi sällskapades.
7. Minnes du ej förbundet,
Som du mig beswor,
Nu är det ju förglömmet
Och jag öfvergifwen bor.
8. Om uti modersfammen
Jag hade dött som ung,
Och icke uti wänskapen
Med dig ingått i förbund.

Tredje.

*Sjunges som: O jungfru skär, hwi så sorgsen du nu lyftar
din ögon upp mot den swarta skyn.*

1. Farväl! men så, du hulda får ej bäfwa,
Fast jag måste bordt från älskad hann,
:: Allt ut på hafwets mörka wågor swäfwa,
Då du har lugn i liten hyddas fann. ::
2. Nu jag mägtar ej att qwäfwa
Den djupa smärta, som intar mitt bröst,
:: Mitt hjerta ständigt skall ras oro bäfwa
Wid saknaden af dig, min enda tröst. ::
3. När wären ler härnäst och wågor gunga
Mig till den hann, der all min sällhet war,
:: Jag kysser dig och då skall hjertat sjunga
Allt jemnt, uti din lilla hydda qwar. ::
4. Den ljufwa wären vill jag nöjd förbida,
Fast du blir långt fjerran från mig skild;

∴ Och hwad jag än af saknaden må lida,
Blir ljust när jag får återse din bild. ∴

5. När söderns sol på mina kinder glöder,
Jag under palmens kronor wänligt ler
∴ Att negerbarnens dans; tro ej i söder,
Rej, i din hydda, då min tanke är. ∴

6 Glöm ej de dyra löften du mig swurit,
Då söderns nöjen will förtjusja dig,
∴ Att ej den kärlek jag till dig ren burit
Förbyter sig i törnen på min stig. ∴

7. O, darra icke så, ty hastwets bölja
Ej söndra kan vår kärleks warma tro,
∴ Hwarthän jag går, dig mina tankar följa,
De ständigt i din lilla hydda bo. ∴

8. Jag will ej darra, jag will endast sända
Till himmelen för dig min warma bön,
∴ Att hwar helst som din resa än må lända
En lycklig hemkomst blir din kärleks lön. ∴

9. Farwäl, åt Gud jag nu mig öfwerlåter,
Hans milda hägn skall jemnt min stjerna bli,
∴ Mitt hjerta säger att jag ser dig åter,
Om en kyß, förran jag skiljs från dig. ∴

10. Adjö, farwäl! kanske för sista gången
Jag dig till affked räcker nu min hand,
∴ Adjö, farwäl, du icke finner mången,
Som älskar dig så högt i lifwets land. ∴

11. Adjö, farwäl I höga berg och dalar,
Der jag har trampat mina barndomssteg,
∴ Adjö, farwäl! I himlens höga salar
Om icke här, jag der skall träffa dig. ∴

